

Müncheni Magyar Katolikus Misszió

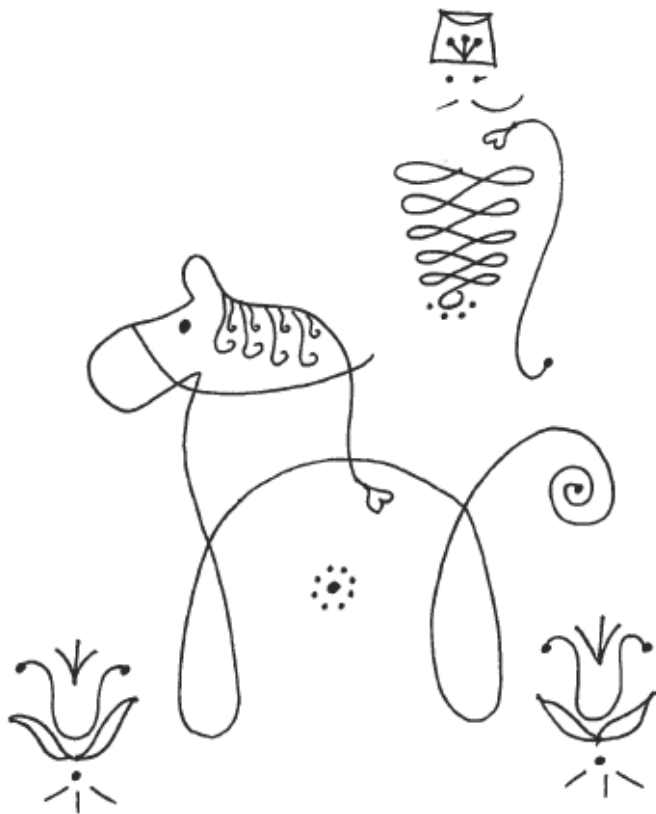
Családi Lap

A müncheni és München környéki magyar családok lapja

IV. évfolyam, I. szám

2011. március 13.

Itt otthon?

*F*uzáros márciusi 15-ei ünnepi szám
gazdag magyar vonatkozású programajánssal

Tartalom:

ITT OTTHON?	3
JÁNOS ATYA ÜZENETE	8
TUDTÁK-E,	8
ÉP FOGAK – BOLDOG GYEREKEK,	9
SECONDOS-PROGRAM	9
PROGRAMAJÁNLÓ	10
KÖNYVAJÁNLÓ	11
MÁRCIUS 15.	12
KÉZMŰVES SAROK	13
MESE-SAROK A KŐLEVES (NÉPMESE)	13
MELLÉKZÖNGE - A SZAVAK EREJE	15
ÁLLANDÓ PROGRAMOK	16

A szerkesztő előszava

Március idusán újra magyar nemzetünkre, kultúránkra gondolunk. Huszárt ragasztunk a gyerekekkel, és Kossuthról énekelünk. A szülőket pedig egy kis számvetésre hívjuk. Hol állunk haza, otthon kérdésében? Itthon vagyunk, lettünk, lehetünk-e itt Münchenben, Németországban? Vagy még Magyarországon érezzük igazán otthon magunkat? Esetleg egyik helyen sem a kettő közül? Megtaláltuk-e magunkat ebben az élethelyzetben, megérkeztünk-e?

Nagy öröömre ettől a számtól kezdve négy oldallal hosszabb lesz a lap. János atya üzenete mellett ezután helyet kap a müncheni magyar vonatkozású programok gazdag választéka is. Rendszeresen egy-egy dalt is közre adunk kottával. Hátha lesz, aki újra szívesen énekel.

Üdvözlettel: *dr. Somorai Márta*

Itt otthon?

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne” – írja Tamási Áron. De vajon hogyan válik egy lakás, ház, egy idegen város, ország otthonná? Mennyi időbe telik mire „megérkezünk”, megérkezhetünk-e egyáltalán, és milyen rögtön át visz az út? Erről vall öt nő, az itt töltött évek számának sorrendjében. Ifjú titánok és gyermekes anyák, nemrég ide érkezettek és hosszú évek óta itt élők egyaránt.

Itt otthon

Másfél évvel ezelőtt érkezünk Münchenbe férjemmel és kislányunkkal. Eleve tudtuk, hogy két évig fogunk maradni, ez döntően befolyásolta hozzáállásunkat itteni életünk kialakításában. Ha hosszabb ideig maradnánk, teljesen más lenne a helyzet!

Férjem dolgozik, én nem. Az akkor két éves kisfiammal Magyarországon is otthon voltam. Tehát, napi elfoglaltságaink jelentős részét eleinte a játszóterek, gyerek csoportok, nekünk való programok, boltok, utcák felfedezése tette ki. Mindezekhez szerintem kell az emberbe egy jó nagy adag bátorság, hogy merjen lépni, nyitni, a csalódások, kudarcok ellenére is tovább menni, nem feladni a keresést, a beilleszkedés lehetőségeit. Sok hullámvölgyre emlékszem, szinte naponta váltotta egymást a fent és a lent. Hol nagyon jól éreztem magam, hol rettenetesen szerencsétlennek, mert nem láttam a kiutat, nem tudtam, hogyan oldjam meg a helyzetet. És ezen más nem segíthetett, nem tudta helyettem más megoldani! Ha csak sodródtam volna, lesz, ami lesz alapon, vagy vártam volna a sült galambot, ritkán adatott volna meg a siker.

Igazából a magány, egyedüllét űrli fel az ember idegeit, erejét, energiáját, ha hosszútávon nincs kapcsolata emberekkel. Nekem az áttörést az jelentette, amikor a közösségi élményt itt is megtapasztaltam, amikor találkoztam hasonló beállítottságú anyukákkal, és rendszeressé váltak az alkalmak, mikor gyermekeink együtt játszottak, mi beszélgettünk. Ekkor éreztem újra, hogy a társadalom tagja vagyok és újra szociális életet élek. Ez kb. 3 hónappal ideköltözésünk után érkezett el. De tenni kellett érte, menni kellett, találkozni kellett, mert az ölünkbe nem pottyán semmi. Nyitottnak, érdeklődőnek, elfogadónak, rugalmasnak kellett lenni, fel kell keresni társaságokat, baba-mama klubokat, gyerektornát, vallási közösséget. El kell dönteni, hogy mi való nekünk, a kiválasztott alkalmakra rendszeresen el kell járni, és szépen, lassan kialakul minden. A kitartás és következetesség meghozza gyümölcsét. Az élet sok területére igaz ez. Hamarabb választjuk a könnyebb utat, hiszen sokkal könnyebb azt mondani, hogy ma fáradt vagyok, vagy fúj a szél, nem süt a nap, inkább vásárolok stb., még lehetne sorolni a kifogásokat, de akkor nehezebben is találok meg a helyem az új országban, városban. A másik nagyon fontos támasz a nyelv. Nem mindegy, hogy tudok-e németül vagy sem. Ha nem tudok, tovább tart az elveszettség érzése, ha

tudok, kicsit nagyobb önbizalommal, magabiztossággal járok-kelek. Szerintem a nyelvtudás elengedhetetlenül fontos, hogy otthon érezzük magunkat egy külföldi városban.

Személy szerint engem nagyon megvisel a család hiánya. 32 évet éltem Magyarországon, ahol nagy, összetartó családom van, rengeteg barátom, barátnőm, állandó programok, találkozások, egy gyönyörűen kialakult életem, és nehéz azt nap, mint nap megélnem, hogy ezek nincsenek. Ezt is meg kellett tanulni kezelni, hogy ne mindennapos problémaként éljem meg. Skype, telefon, e-mailek, látogatások ide-oda sokat segítettek ezen. Beszéljünk férjünkkel többet, az első időszakban úgy sem tudunk mással, pláne, ha csak ketten vagyunk egymásnak. Hallgassuk meg munkahelyi sikereit, nehézségeit, hátha meghálálja ő is figyelmességünket azzal, hogy elmondhatjuk neki napi pozitív, negatív élményeinket. Fontos, hogy kibeszéljük magunkból, ami bennünk van. Mi is könnyítünk magunkon, és ő is tudja, mi foglalkoztat minket. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy valószínű, ő nem fog azon fennakadni, hogy elvették a gyerektől a lapátot a homokozóban, nem fog felháborodni, hogy nem volt túró a boltban, de azért csak beszéljünk.

Üljünk fel, csak úgy egy villamosra, és utazzunk végállomástól végállomásig. Közben megismerjük a várost, benyomásokat szerzünk. Lakóhelyünk közvetlen környékének megismerése sokat segíthet annak az érzésnek a kialakulásában, hogy van egy kis darabkája a városnak, amit már jól ismerünk. Minél több dolgot, épületet, eseményt megismerünk, megnézünk, annál közelebb kerül hozzánk a város. Soha ne adjuk fel, merjünk kérdezni, érdeklődni! Tűzzük ki, miket szeretnénk elérni, mik fontosak nekünk valódi "otthon-érzésünk" eléréséhez!

Egészen megszokni nem fogom itt az életet, teljesen nem fogok tudni beilleszkedni, de összességében szeretem itt. Panaszra semmi okom, jó itt élni, de nagyon fogok örülni, ha hazamegyünk... HV

"Itt otthon?"

Most már igen! Talán. Két évvel ezelőtt érkeztünk a párommal, az ő "nagyszerű" munkalehetősége kapcsán. Nagy családi átbeszélés éjjelek után, végre kint. Feladtam egy elfogadható munkát, nagyszüleimet és a barátaimat. Miért? A szerelemért és egy jobb jövőért. A zérussal egyenlő nyelvtudással a vállamon, idegen országban, ismeretlen városban, számomra rejtélyes kultúrába, a sajátom ellentétével. Ma már a harmadik bérelt lakásunkban élünk, teljesen más szemlélettel. Úgy éreztem, tudnék miről írni.

Nos, a kérésünk évében beszűkült mindennapjaim teltek, jogosan nem többes számban. Nem volt mit csinálnom az alapvető mosás, főzés, és takarításon kívül. Sajnos! Bár lett volna. Teltek a hónapok, eljött a nyár, és honvágym lett. (Kedves olvasó, 25 éves vagyok!) Az

internetnek köszönhetően elértem minden buli programját és nap nem telt el úgy, hogy ne arra gondoljak, miként "szökhetnék" haza. Ami sikerült is elég gyakran. Persze ez a kapcsolatunk rovására is ment, de ezt akkor még nem láttam. Végül felvettek egy hipermarket középszintű posztjára, és újra magyar levegőt szívhattam 3 hónapig. Nekem akkor csak ez számított. A szív mégis megszólalt, így az ünnepek elteltével ismét visszaköltöztem. Hozzáteszem, nem sokkal nagyobb reményekkel. Majd egy hónappal később kegyesek lettek hozzám az égiek, és egy kedves barátnóm által hozzájutottam müncheni karrierem első munkájához. Mára szinte mindent megértek, amit a helyiek hozzám irányítanak, de mégis nap, mint nap bosszant, hogy egy kedves szót, egy egyszerű bocsánatkérést olyan nehezen tudok kiejteni, és nem tudom megértetni bizonyos szituációkban magam. Számomra ez a nehéz. Mi segített? Az idő. A barátok. Volt perc, óra, amikor azt gondoltam mindenki az ellenségem, senki sem néz felém, és cserbenhagytak. Nem volt igaz. Ma pont azok állnak mellettem, akikről azt hittem, nincsenek velem. Ha ez a cikk megjelenik, remélem, olvassák majd és azt is, hogy **KÖSZÖNÖM!** Foglalkozásom: takarítónő és bébiszitter. Átlagos dolog, de szeretem. A várost is. Az embereket is. Szeretlek, München! HL

Itthon vagy otthon?

2003. március 13-án érkeztem Paderbornba, egy vesztfáliai kisvárosba. Egy félévre akartam maradni, mint vendéghallgató. Eleinte meglepett és időnkén sokkolt egy-két dolog itt Németországban, majd rájöttem, hogy mindent meg lehet szokni és tanulni, még a másságot is, csak türelem és kitartás kell hozzá. Az első évben intenzíven németül tanultam, így lassan már értettem a paderborniak szavajárását. Gondolataikat és szokásaikat megérteni azonban évekre tellett, és még akkor is idegennek éreztem magam közöttük. Sokáig szinte csak külföldiek társaságában éreztem magam igazán jól, mert velük legalább a másságomban megegyeztem. Egy évig voltam gazdasági vezetője a hallgatói önkormányzatnak, ekkor rájöttem, a németeknek mindenre van szabályuk, és egy hivatalnokuk, csak meg kell találni a megfelelő, mert akkor mindent el lehet intézni, ha az ember elég magabiztos, kitartó és türelmes. Ebben az évben tanultam meg a német hivatalokkal és törvényekkel düllözni, aminek azóta is nagy hasznát veszem.

Időközben férjhez mentem, sőt a férjem révén már német-magyar kettős állampolgár is lettem, mégsem érkeztem meg ide igazán. Hosszú éveket mondtam magamnak, hogy csak Paderbornban tartózkodom, és

Kecskeméten lakom, ahol még a mai napig van bejelentett lakcímem. Azt hiszem a legnehezebb és egyben legboldogabb éveimet éltem meg Paderbornban. Münchenbe októberben költöztünk a most már egy éves kisfiammal. Itt már jobban otthon érzem magam, mert az emberek sokkal barátságosabbak és nyitottabbak a máságra, és mernek néha még mosolyogni is. Időnként rám tör azonban a honvágy és azt mondom a férjemnek, hogy haza szeretnék menni. Mire az ő válasza: de hiszen itthon vagy! És nem érti, hogy nekem már 8 éve otthonom is van, ami soha sem lesz Németországban. Időnként eszembe jut egy gondolat, ami riaszt és aggaszt is egyben: mi lesz ha egyszer hazamegyek Magyarországra, és ott már idegen leszek, mikor még itt Németországban sem leszek otthon? LCSJ

Minden országban más a mentalitás. Aki a német mentalitáshoz közel áll és a német nyelvet is tökéletesen beszéli, annak biztos könnyebb itt a beilleszkedés. Én nehezen viselem pl. a metróban a szó nélküli tolakodást, Budapesten mindenki képes egy bocsánatot kiejteni a száján. Arról nem is beszélve, hogy ha tömegközlekedésre szállunk kisgyerekekkel, itt mindenki még jobban elmélyed az újságjában, otthon meg még az idősebb generációból is sokan felállnak, hogy a kicsinek legyen helye. A sok kis hétköznapi apróság sokat tesz az otthon érzés kialakításában. Ezért én is megpróbálom magamat körülvenni kis apró otthoni érzésekkel, mint pl. több magyar családdal tartani a kapcsolatot, magyar lapokat, könyveket olvasni, magyar keresztretjtvényt fejteni, és újabban hallgatom a magyar internetes rádióadókat is. Az otthoni aktuális hírek sok jó érzéssel töltenek el, de aztán kiteszem a lábam a küszöbön, és a péknél néha 3 zsemle helyett 2-t kapok, a bajor szomszédomat nem értem meg, az oviban egyes anyukák nem köszönnek vissza (már 3 éve oda járunk), és ha valami különleges dolog történik velem, sokszor nem tudom magamat olyan finomsággal – vagy éppen durvasággal (pl. amikor ellopták a bevásárló táskámat) – kifejezni. De mindezek ellenére azt mondom, hogy itt vagyok otthon. Azt nem állítom, hogy teljesen “megérkeztem”, de német férjemmel és két óvodás korú lányommal szívesen veszem az akadályokat és egy-egy nagyobb lélegzetvételt időnként ellátogatok a régi otthonomba, ahol mindig várnak a gyökerek.

HB – 8 éve él Münchenben

Otthon az idegenben

Mintha csak tegnap lett volna, hogy egy felvidéki kis magyar faluból a távoli Münchenbe elszármazott barátnóm dideregve várta bajor fővárosba érkező buszomat a fröttmaningi pályaudvar peronján. Két szép és főleg tanulságos hónap várt rám, a germanisztika-hungarisztika szakos egyetemistára, aki német nyelvtudását akarta gyarapítani a nyári szünidőben. Ennek immár 10 éve. Az egyetemet ugyan sikeresen befejeztem, s a német nyelvtan tekervényes útvesztői sem

riasztanak, már, mindmáig töretlen azonban a varázs, mely a beilleszkedést oly könnyűvé tette, s mely azóta is Németországban tart.

10 évvel ezelőtt, útban „földim“ müncheni lakása felé, félve nézegettem a zsúfolt metróban körülöttünk állók arcába, a viszontlátás s az otthoni hírek örömetől fellelkészült barátnőm hangos, felszabadult magyar csicsergésének reakcióitól tartva. A szülőföldtől elválasztó többszáz kilométer, s a 11 órányi buszozás nem tudta csak úgy elfeledtetni az egy életen át belém ivódott óvatos tartózkodást a magyar nyelven folytatott nyilvános beszélgetés következményeitől. Münchenben azonnal, az első kellemes „áthangoskodott“ metrózás után jól éreztem magam, a sok-sok rákövetkező szép, vidám, megható tapasztalat után pedig már otthon. Szinte minden németnek, akivel a munkám vagy magánéletem révén kapcsolatba kerültem, volt valamilyen Magyarországhoz fűződő élménye, mára már megszámlálhatatlan történetet hallgattam meg balatoni nyaralásról, pusztai lovasbemutatóról, erős férfielemek szemébe is könnyeket csaló tüzes halászléről s az elmaradhatatlan boroskupaőről, vagy éppen a Magyarországról hozott hűséges négy lábú társról. Kiseb-b-nagyobb, mi tagadás néha hajmeresztő német nyelvbökléseimet fáradhatatlanul javítgató, buzdító szavakkal nem fukarkodó német ismerőseimnek, segítőkészsége sokat segített a tanulásban; őszinte érdeklődése, nemzeti sajátosságainknak, értékeinknek elfogadása pedig a beilleszkedésben. Ennek a toleráns beállítottságnak köszönhetően alakulhatott ki például az a sokatmondó helyzet, hogy miközben német partnerem engem saját anyanyelvének utolsó rejtélyeibe avatott be, örömmel és sikeresen sajátította el az én anyanyelvem alapjait is. Kovács Zsuzsanna

Utószó

Két mondat járt a fejemben mindvégig, ahogy ezeket a sorokat újra és újra elolvastam. Az elsőre nemrégiben leltem rá újra Schäffer Erzsébet novellás kötetének fülszövegén. Simone Weil-től származik: „Meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk...”. A másik gondolat személyes jellegű. Nem sokkal ideköltözésünk után olvastam egy interjút a hazai Képmás családmagazinban régi jó ismerősömmel Magyar Márti, keramikus iparművésszel. Márti vidékről került fel Budapestre, szintén oda házasodott, mint én ide. S szintén nehéz volt megszoknia a pesti levegőt, mint nekem is ezt a müncheni, „nem-magyar”. Meggondolandó, egyébként, hogy a különbség faluról városba kerülni, vagy Budapestről, Győrből Münchenbe a mai közlekedési és kommunikációs viszonyok mellett elenyésző. Szóval, Magyar Márti így fogalmazott: „Fontos a helyünk, a szerepünk megtalálása, talán nem úgy, ahogy mi terveztük, hanem úgy, ahogy a sorsunk, hivatásunk ezt ránk szabta.” Én ezen dolgozom. SM

János atya üzenete

Egy gyermek sokrétű fejlődésében a legfontosabb tényező az emberi személyekkel való kapcsolat, az interakciók, a közös tevékenységek. Mintegy 5 éves korig a legfontosabb személyek számára: elsősorban az anya (csecsemőkorban), majd ez tágul mindkét szülő és a család egésze irányába.

A kisgyerek számára a szülők mindenhatóknak tűnnek és mindenre képesek. Ezenkívül ők jelentik számára az abszolút jót, a tökéletest, vagyis minden szempontból felnéz rájuk. Mivel a gyermek kettős valóság tudatban él – a mese realitása éppoly élő számára, mint a mindennapi valóság -, édesapja testesíti meg számára az erős királyt, a mindenki fölött győzelmet arató vitézt, édesanyja pedig a jó tündért, a szép királylányt... Ezek a mesealakok tudatában összefonódnak a szülők alakjával, az ő védelmére kelnek és az ő jólétéért küzdenek.

A gyermekkor legjellemzőbb sajátossága a szülőktől való függőség, hiszen a gyerek még nem képes szükségletei kielégítésére, rászorul a felnőttek gondoskodására, kiszolgáltatott szülei kénye-kedvének. Ezért érinti őt rendkívül érzékenyen a szülők részéről történő visszaélés, a fizikai vagy verbális agresszió, vagy a nemtörődomség, a testi-lelki gondozás elhanyagolása.

A gyermek lelki gondozása terén misszióink is szeretne a szülők számára segítő jobbot nyújtani. A keresztény hitvilág és annak gyakorlati kifejezése, a liturgikus cselekmények erre alkalmas alapnak bizonyulnak. Erre az alapra építjük havi miseovinkat, ill. gyermekmisénket, melynek során a gyermek szülei vel együtt, játékos formában ismerkedik meg hitünk alapigazságaival. Misszióink házi kápolnájában erre kiváló lehetőségünk adódik.

Szeretettel várunk mindenkit! *János atya*

Tudták-e,

hogy a kullancs által terjesztett vírusos agyvelőgyulladás ellen a hideg évszakban, azaz mihamarább ajánlott a védőoltást beadatni, hogy a kora nyári hónapokra, melyekben a fertőzés a leggyakoribb (német neve Fröh-Sommer-Meningoenzephalitis, vagy FSME) már védettek legyünk. Magyarország jórésze és Budapest is magas rizikójú területnek számít! Főleg Magyarország nyugati és északi felében, Ausztria alacsonyabban fekvő régióiban, Csehországban és Dél-Németországban magas a kullancsok fertőzöttsége. München maga és közvetlen környéke viszont nem tartozik a magas rizikójú területnek. Az emberi fertőzés, minél idősebb korban történik, annál veszélyesebb, mert a gyulladás által okozott agyi károsodást a kor előrehaladtával egyre kevésbé tudjuk kompenzálni, újraépíteni.

Szabadban töltött napok estéjén vizsgáljuk át magunkat. Ha kullancsot találunk, azt ne áztassuk, kezeljük elő vagy forgassuk!! Egyenes irányban húzzuk ki egy csipesszel vagy akár körömmel. Minél kevesebb időt volt bennünk a kullancs, annál kisebb a valószínűsége egy fertőzésnek!

A szintén kullancsok által terjesztett Lyme-kór (avagy Borelliosis) ellen nincsen védőoltás, viszont kezelésére hatékony antibiotikumok állnak rendelkezésre. *SM*

Ép fogak – boldog gyerekek, avagy amit a gyermekfogak ápolásával kapcsolatosan tudni érdemes

Dr. Esther Wolf, gyermek-fogszakorvos válaszol, fordította: Sári Tereza
Rendelő: Josephsburgstr. 34, 81673, Tel:45665113, www.doktor-kinderzahn.de

A fogápolás célja a fogszuvasodás és a fogíny megbetegedéseinek elkerülése.

Az első tejfog megjelenésétől kezdve naponta legalább kétszer alaposan tisztítsuk a fogakat. A gyerekek körülbelül 10 éves korukig segítségre szorulnak a fogmosásnál. A szülőknek ajánlatos utánamosni, ugyanis a kezűgyesség még nem fejlődött ki annyira ebben a korban, hogy a gyerek tökéletesen meg tudná mosni a fogát. Fontos, hogy a fogak minden oldalát megtisztítsuk. Szisztematikusan mindig ugyanabban a sorrendben, hogy semmi se maradjon ki. A fogak külső felületét körkörös mozdulatokkal, a belső felületeket pedig az ínytől indulva tisztítsuk („pirostól a fehér felé”). A rágófelületeket sikáló mozdulatokkal mossuk meg. Hat éves korig használjunk gyerekfogkrémet, melynek a fluoridtartalma alacsonyabb. Hat éves kortól használhatjuk a junior fogkrémet, amelyben magasabb a fluorid koncentrációja. Az is nagyon fontos, hogy már a tejfogaknál alkalmazzunk fogselymet a fogközök tisztítására. Minden fogközt szabadítsunk meg a fogselyem segítségével a lepedéktől. Ezt a legalkalmasabb az esti fogmosás előtt elvégezni, mert így a fluorid a már megtisztított fog felületébe tud beépülni.

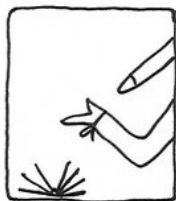
Ügyeljünk az egészséges táplálkozásra is. A cukros italok még vízzel hígítva is fogszuvasodást okozhatnak. Gyümölcsleveket, limonádét ezért csak a főétkezések mellé kínáljunk. Az ideális az lenne, ha gyermekünk minél hamarabb hozzászokna, hogy vizet igyon. Édességet is csak módjával fogyasszon, naponta csak egyszer, utána pedig mosson fogat.

Az elmúlt években a gyermekeknél jelentősen csökkent a fogszuvasodás gyakorisága. Ez egyrészt a jobb fogápolásnak, másrészt pedig a hatékony fogorvosi megelőző eljárásoknak köszönhető. Ezért ne felejtsük el félévente elvinni gyermekünket a fogorvoshoz.

(Lényeges, ám kevésbé közismert dolog, hogy a fogszuvasodásért felelős baktérium, a Streptococcus mutans nincs jelen az csecsemők szájában: "fertőzéssel" kerül oda a környezetében élők szájából. Épp ezért nagyon fontos, hogy kerüljük a közös kanál használatát és ne nyaljuk le a baba cumiját.- a szerk.)

Secondos-Programm

A regensburgi Egyetem (Universität Regensburg) Secondos-Programm címmel új szakot indít a tanulmányait idén kezdő olyan egyetemistáknak, akik Németországban nőttek fel, de akiket szülei, nagyszülei révén szoros kapcsolat fűz egy másik országhoz. A szak lehetővé teszi a részt vevő diákoknak második nyelvük és kulturális hátterük olyan mértékű fel- és kiépítését, hogy az számukra későbbi foglalkozásuk, ill. társadalmi szerepvállalásuk terén felvállalhatóvá és használhatóvá váljon. További információ a www.europaeum.de weboldalon.

Programajánló

müncheni...

A komolyzene kedvelőinek biztos érdeklődésére tarthat számot a **Lisztomanie koncertsorozat**, melynek a **második előadása (márc. 25., Kaulbach Villa)** „Vándorévek Svájcban és Olaszországban” címmel kerül megrendezésre.

Áprilisban újra programra kerülnek a **Gyermekkoncertek a Gasteigon**, melyeket személyesen is szívesen ajánlok óvodás korú gyerekeknek és szüleiknek. (**márc. 20. és 21.** „Anatol, der Trommeltroll”, **ápr. 3.** „Pinokkió”, **ápr. 10.** „A kis zeneláda”)

A képzőművészetek kedvelőinek szeretettel ajánlom a **Move** kiállítás, a **Haus der Kunst** februártól májusig megtekinthető új tárlatát. Az időszaki kiállítás a „**Művészet és tánc a '60-as évektől napjainkig**” alcímet viseli és lehetőséget ad különféle mozgások személyes kipróbálására, ill. hivatásos táncosok absztrakt előadásainak megtekintésére is. Mindezek mellett egy egyedülálló lehetőség, még kisebb gyermekek számára is, a modern művészetekkel való első pozitív tapasztalatok megszerzésére.

magyar...

„Hazát kell nektek is teremteni! Egy új hazát, mely szebb a réginél” (*Petőfi Sándor*)
Megemlékezés nemzeti ünnepünkről és **beszélgetés** az aktuális magyarországi helyzetről **Mydlo Tamás főkonzullal**. Széchényi Kör, **márc. 18.**, 19.30h, Magyar Katolikus Misszió

Munkácsi Márton fotográfus kiállítása Think While You Shoot címmel Hamburg, Berlin, New York, San Fransisco, Moszkva és Budapest után Münchenben is megtekinthető (Versicherungskammer Bayern, Maximilianstr. 53). **Máj. 22-ig** a világhírű fotográfus mintegy 250 lenyűgöző alkotását tekintheti meg a közönség.

"**Magyarország és én**" - **Elisabeth Rass színésznő és Gál Csaba énekes-gitárművész** estje. Egy különleges utazás a magyar költészet öt évszázadának szerelmes versei nyomán. Giesinger-Kulturcafé, (www.giesinger-kulturcafe.de), **márc. 25.** 20h.

Magyar Ökumenikus Imaközösség, a müncheni magyar katolikus és református gyülekezet találkozása. Időpont: **márc. 24.**, Magyar Katolikus Misszió

Ifjúsági lelki hétvége „Ember+vagyok” címmel Happingerausee-ben, **márc. 25-27.** Jelentkezés márc. 22.-ig a misszió.

Nagyböjti lelki nap, ápr. 3. 14-18h, Magyar Katolikus Misszió

Kortárs magyar filmeket mutatnak be a Gasteigon **ápr. 7.-8.** között magyar nyelven, angol felirattal. Helyszín: Vortragssaal der Stadtbibliothek, belépés ingyenes.

»**Puskás Hungary**« (2009.) Rendező: Almási Tamás, ápr. 7. 18:30h, »**Kaméleon**« (2008.) Rendező: Goda Krisztina, ápr. 7. 21h, »**Vespa**« (2010.) Rendező: Groó Diána, április 8. 18:30h, »**Delta**« (2008.) Rendező: Mundruczó Kornél, április 8. 21h

Emlékszel még? címmel Kiss Törék Ildikó és Varga Vilmos, a nagyváradi Kiss Stúdió Színház színészházaspárjának **dalos-verses nosztalgia előadása**. Széchényi Kör, **ápr. 8.**, Magyar Katolikus Misszió.

Magyarország- és Liszt Ferenc kiállítás látható **márc. 31.-ápr. 14.** a bajor parlamentben Magyarország uniós elnöksége és a Liszt-bicentenárium alkalmából (Maximilianeum, Max-Planck-Straße 1, csak hétköznapokon, belépés díjtalan).

Magyar kulturális hétvége Nürnbergben, máj. 6.-8. Magyarország uniós elnöksége alkalmából. Program: Korniss Péter fotóművész kiállítása (Galerie LandskronSchneidzik), Vukán György jazz-koncertje (Jazzstudio Nürnberg, máj. 6.), a Györi Balett előadása (Tafelhalle, máj. 7), Rakovszky Zsuzsa irodalmi matinéja (máj. 8.).

A **Sebő együttes koncertjét** hallgathatjuk meg **máj. 20-**án 19:30-kor a Stadtmuseumban.

Magyar nyelvű gyermekmisék a misszió házi kápolnájában márc. 20.; ápr. 17.; jún. 5.

Magyar Táncház élő zenével, gyermek táncházzal (www.tanzhaus-muenchen.de)
Időpontok: márc. 19., ápr. 9., máj. 14., jún. 4., Max-Emanuel-Brauerei, Adalbertstraße 33

Juniális jún. 26. 13.00-21.30h, Grünwald, Hubertusstraße 22. Népünnepély jellegű egyházközségi találkozó sok focival, hús- és kolbász sütögetéssel, zenével, tánccal, a kisebbeknek akadályversennyel.

Négy nap alatt, nyolc helyszínen több mint száz programra kerül sor az **I. Magyar Világtalálkozón**, Balatonlellén, **jún. 30. és júl. 3. között**. A világ számos országából, az összmagyarság valamennyi korosztályából várják a résztvevőket a fesztiválkeretű rendezvénysorozatra, melyen a kultúra, a tudomány, a művészet, a gazdasági élet és a sport világának jeles képviselői mutatkoznak be

Könyvajánló

Kicsiknek

Harmat Kiadó Esti mesélő Aki ismeri a Mesélő Bibliát, melyből egyébként a müncheni magyar gyermekmisék is táplálkoznak, szóval azok már tudják mire számíthatnak: egyszerű nyelvezeten írott, mégis varázslatos mesékre Kállai Nagy Krisztina csodaszép illusztrációival.

Bár már többször ajánlottuk a **Gryllus** testvérek CD-it, most mégis újra így teszünk. A **Dalok 4** CD dalai ugyanis nem kifejezetten gyermekdalok, hanem olyan népdalok, ismert énekek, melyeket valahogy mindenki ismer, aki Magyarországon nőtt fel, mégsem énekeljük őket nap, mint nap gyermekeinknek. A táncos ritmus és muzsikás jókedv pedig a dalokat még nem ismerő gyerekeinket is biztosan elbűvöli. Egy gyerek CD, amit én is szívesen hallgatok.

... és nagyoknak

Ranschburg Jenő: Gyerekségek A múlt héten elhunyt híres gyermekpszichológus ifjú és kevésbé ifjú fővel írott verses útmutatói óvodás gyermekeink lelkivilágába. Egy estés olvasmány, mely sokáig vissza-visszaköszön. Melegen ajánlom minden érintett szülőnek.

Schäffer Erzsébet: Lábujjhegyen A történetek útközben sorozatból. „Ötperces” írások mai magyar találkozásokról, benyomásokról Schäffer Erzsébet gyönyörűen éleslátó, mégis irgalmas szemével.

Március 15.

Kedves Gyerekek!

Március 15. nemzeti ünnep Magyarországon. Egy forradalomra emlékezünk ezen a napon, mely több mint 150 évvel ezelőtt tört ki. Aznap esett az eső, mégis nagyon sokan összegyűltek a kávéházakban, az utcákon, tereken, hogy támogassák a forradalmárokat. Magyarország akkoriban még nem volt önálló, szabad ország, hanem az Osztrák-Magyar Monarchia része volt, és a Bécsben élő V. Ferdinánd király kormányzása alatt állott. A forradalmárok és a hozzájuk csatlakozó tömegek azt szerették volna, hogy Magyarország önálló ország legyen. Petőfi Sándor, költő ezen a napon szavalta el először Nemzeti dal című versét a budapesti Nemzeti Múzeum lépcsőjéről. Kinyomtatták a 12 pontot, mely a forradalmi követeléseket tartalmazta „Mit kíván a magyar nemzet” címmel. Tömegek vonultak Pestről Budára, hogy kiszabadítsák a börtönből Táncsics Mihályt, aki szintén Magyarország szabadságát akarta elérni, és ezért tömlöcbe került.

Magyarországon ezen a napon minden városban ünnepelnek az emberek. Kokárdát tűznek a ruhájukra, és arra gondolnak, milyen fontos is az, hogy Magyarország egy szabad ország, és nem függ semmilyen más országtól.

A következő dalt mindenki ismeri Magyarországon. Ez annak a szabadságharcnak az éneke volt, amely ezzel a márciusi forradalommal kezdődött. Kossuth Lajos, a szabadságharc szellemi vezére, később Magyarország pénzügyminisztere és kormányzóelnöke lett. Bár ez a szabadságharc elbukott, mégis fontos mérföldkő volt Magyarország önállóságának kivívásában.

Kossuth Lajos azt üzenete

Lépésre

Kossuth La-jos azt ü-zen-te, El-fogyott a re-gimentje.
Ha még egyszer azt ü-ze-ni, Mindnyájunknak el kell menni,
Él-jen a ma-gyar sza-bad-ság! Él-jen a ha-za!

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára.
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája.
Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Gyere pajtás, katonának,
Jobb dolgod lesz, mint apádnak!
Së nem kapálsz, së nem kaszálsz,
Pesti kaszárnyában sétálsz.
Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Kézműves sarok - Készítsünk huszárt!

Talán sokan hallottak már közületek a huszárokról. Kik is voltak ezek a huszárok? Katonák voltak, akik az 1848-49-es szabadságharcban is harcoltak, abban a háborúban, amely ezzel a március 15-ei forradalommal kezdődött és két hosszú esztendőn át tartott Magyarország szabadságáért. Sok történet, mese őrzi a huszárok hírét, egyet a Lap végén is olvashattok.

Elkészítés:

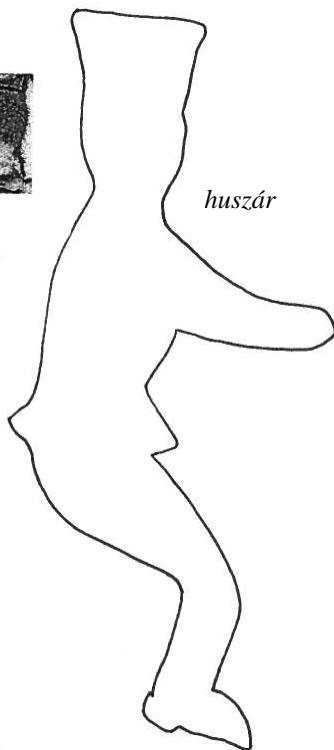
Kivágjuk a huszárt és a lovat is kétszer. A lovat barnára, a huszárt pirosra festjük, majd amikor megszáradt a huszárt fejtől derékig, a lovat fejtől a teste közepéig összeragasztjuk. Piros-fehér-zöldre festjük a kis zászlót, amit aztán félbehajtva egy darab hurkapálcára erősítünk, és a huszár kezébe adjuk, sőt, oda is ragasztjuk. Végül a huszár arcát is felragasztjuk. Ezt nem kell festeni. Ló és huszár lábait kissé szétterpesztjük. Lóra magyar!

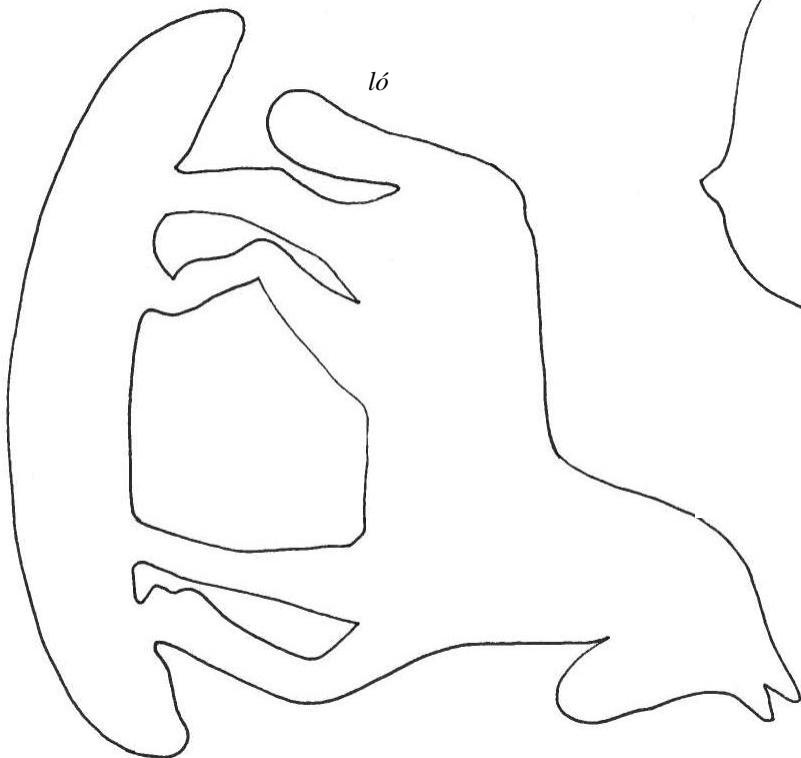
zászló

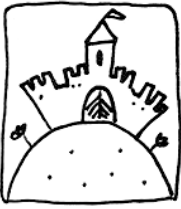
a huszár arca

huszár

ló

Mese-sarok A kőleves (népmese)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy háborúból hazatérő szegény katona. Rongyosan és éhesen ment egyik faluból ki, a másikba be, de bizony nem kínálták meg sehol se egy falás kenyérral vagy egy kis meleg levessel. Bekéredzkedett az egyik házhoz is, kért a másik háznál is. Volt ahol a kutyát is ráeresztették, máshol meg olyan szegénynek tették magukat, mint akiknek semmijük sincs. Elhatározta magában a katona, hogy a következő faluban bemegy a legelső házba, és lakjon ott bárki is, levest főz magának. Ahogy beért a faluba, föl is vett az útról egy követ, s bement a legelső házba. Egy öregasszony lakott itt.

- Jó napot, öreganyám!

- Adjon Isten, vitéz uram!

- Hát hogy s mint szolgál az egészsége?

- Az enyém szolgál, ahogy szolgál, hát vitéz uramnak hogy szolgál?

- Nekem is éppen úgy szolgál, ahogy szolgál. De nagyon éhes vagyok, és úgy ennék valamit, ha volna, aki szívesen adna.

- Jaj, lelkem, vitéz uram, adnék én, ha volna. De én is olyan szegény vagyok, mint a templom egere. Semmim sincs, tiszta üres a kamráim, üres a padlásom, üres mindenem. Még egy falás sincs idehaza.

- Jól van - mondja a katona -, én nem vagyok annyira szegény, mint az látszik, van itt a zsebemben egy jó nagy kő. Ebből én tudnék levest főzni, csak kéne egy üstöcske vagy egy fazék, amiben megfőzhetném.

Kíváncsi lett nagyon az öregasszony, milyen lehet az a kőleves.

- Fazekat éppen adhatok, mert az van elég - mondja az öregasszony -, csak az nincs, amit beletehetnék.

Megmosta a katona a követ jó alaposan, aztán beletette a fazékba. Az öregasszony tüzet rakott. A katona vizet töltött a kőre, s odatette föni. Időnként egy jó hosszú fakanállal megkeverte a vizet. Leste az öregasszony, hogy mit csinál a katona. Amikor a víz már forrt, a katona megkóstolta a levest.

- Finomnak finom - mondja -, de ha egy kicsi só volna benne, akkor még finomabb volna.

- Hozok én sót, van nekem - sürgölődött az öregasszony, és már hozta is. Beletette a katona a levesbe a sót, megkevergette jól, s azt mondta:

- Tudja-e, ha lenne egy kanálka zsírja, akkor lenne igazán jó ez a leves.

Felelte rá az öregasszony:

- Van nekem az is, hozok én!

Hozott egy kanál zsírt, azt is beleeresztették a fazékba. Kevergette a katona a levest, kóstolgatta, az öregasszony meg leste. Azt mondta egyszer csak a katona:

- Tudja, én gyakran főzök kőlevest, és elmondhatom, hogy a kőleves akkor a legfinomabb, ha egy kis kolbász is kerül bele.

- Van nekem kolbászom is - vallotta be az öregasszony -, hozok én egy darabot a kamrából.

Be is ment, a katona meg utánakiáltott:

- Hozzon akkor már két darabot, öreganyám, mert nekem is kell egy darab meg magának is.

- Hozok, hozok! - kiáltott vissza az öregasszony, és már hozta is a két darab kolbászt.

A katona beletette azt is a fazékba. Közben szép lassan kevergette, kóstolgatta.

- Tudja-e - szólalt meg újra -, ha volna egy pár szem krumplija, azt még beleapríthatnánk a levesbe. S ha még egy kis zöldség is kerülne, az volna csak igazán fölséges!

- Van nekem az is - büszkélkedett az öregasszony -, mindjárt hozom is. Hamar hozott egy pár zöldséget, krumplit, azt gyorsan megpuolták, végül azt mondta az öregasszonynak:

- Kóstolja csak meg, maga is, hogy milyen jó!

Megkóstolja az öregasszony is:

- Jaj, hát sose hittem volna, hogy kőből ilyen jó levest lehessen főzni - csapta össze a kezét.

Hagyták még egy kicsit főni, aztán így szólt a katona:

- Még egy pár szem rizs is jó lenne bele, ha volna, de ugye az nincsen?

- Van nekem az is - bólogatott az öregasszony. Hamar még egy pár szem rizst is hozzátettek.

Felsőhajtott a katona:

- No, most már tisztára olyan ez a leves, mint amilyeneket én szoktam főzni.

Megvárták, hogy megfőjön, aztán a katona szedett egy jó nagy tányérral az öregasszonynak, egyet magának, s jóízűen megették. Az öregasszony nem győzött eleget csodálkozni, hogy miként lehet egy kőből ilyen jó levest főzni? Mikor jóllaktak, azt kérdezte a katonától:

- Mondja, vitéz uram, nem adná el ezt a követ? Sokszor az sincs, amit főztek, s ebből milyen jó levest tudnék én főzni:

- Eladom én szívesen! - felelte a katona, és elmosolyodott a bajusza alatt. - Száz forintért odaadom.

Az öregasszony hamar odaadta a száz forintot, kivette a levesből a követ, egy kendőbe betakargatta, s jól eldugta.

A katona meg elsomfordált a száz forinttal, nehogy az öregasszony meggondolja magát. Így már jól is lakott, és volt neki száz forintja is, vígan rőtta estig az utat, amíg nem talált megint egy olyan öregasszonyt, aki nem tudta, hogyan kell főzni a kőlevest. Ott aztán újra jóllakott.

Ez volt a kőleves története. Éljetek úgy, hogy nektek sohasem kelljen megkóstolnotok!

Mellékszöveg - A szavak ereje

Nem, ne aggódjon, kedves Olvasó, nem be- vagy éppen be nem tartott ígéretekről lesz szó.

A történet egy lanttal kezdődött, melyet Budapestre kellett eljuttatnom. Ismeretlen gyermekszívsebész volt a kontakt. Első akció, leadás a Kardiológiai Központ, ún. Deutsches Herzzentrum portáján sikertelen. Nem maradt más hátra, mint inkognitóm feladása és a szívsebész kolléga személyes felkeresése. Feleség, gyerekek csak nemrégiben költöztek ide Apa után. Még dobozok árválkodnak a szobák sarkában, de a konyhában már szól a Kossuth Rádió. Csodálkozó tekintetemre válaszolva meséli az asszony, internetrádió, ajándékba kapta a férjétől. Enélkül nem tudná végigcsinálni. Hallgatom, hogy a rakparton útlezárás miatt torlódásra számíthatunk, s mintha hirtelen csak egy másik kerületbe költöztünk volna.

Otthon mesélem a férjemnek. Nézegetem, mennyi az anyyi. Sok.

Egy fél év után, férjem februári születésnapjára egy kis dobozt hoz a postás. Alig hiszek a szememnek, ahogy bontogatjuk, de igaz: nekünk is lett otthon-varázsoló rádiónk. Apósom és sógornőim közös ajándéka volt kettőnk tavalyi összevont születésnapjára.

Azóta nap, mint nap hazaköltözzünk. Otthon vagyunk Hókupa Vackán (Vacka Rádió, hétköznaponként este 19:30h!), tudjuk, miről vitáznak odahaza az arra érdemesek (Ütköző), meghallgatjuk, mit ajánlanak a hazai nevelési és gyermekegészségügyi szakértők (Vendég a háznál), és nagyfiam maga előtt imígyen mormolva rakosgatja a műanyag dobozokat „MRh1 Kossuth Rhádió, A szavak erheje.” *SM*

Állandó programok

Müncheni Magyar Katolikus Misszió

Oberföhringer Straße 40, 81925 München, Tel.: 089 / 98 26 37

www.ungarische-mission.de, E-mail: info@ungarische-mission.de

Bébi-Mami Kör és Gyermekdelután – játszóház, mama kávézó és óvodás foglalkozás 0-6 éves korig, kedd 16-18h

Hétfégi Magyar Iskola (HMI) és Óvoda – 3 éves kortól, havi 2 szombat, 13-15.30h

Gyermek színjátéskör – a HMI szombatjain 12-13h

Gyermek néptáncsoport – a HMI szombatjain 12-13h

Cserkészlet - a HMI szombatjain 15.30-18h

Regös néptáncsoport – kedd és szerda 18.30-21.30h

Ifjúsági Találkozók, érdeklődni a Misszió

Durmolok, Ifjúsági énekkar - csütörtök 18.30-20h

Patrona Hungariae, Énekkar - szerda 18.30-20h

Klasszikus táncok – csütörtök 20-21.30h

Családok Fóruma - havonta egyszer, pénteken 18.30-20h

Széchenyi Kör - havonta egyszer, pénteken 18.30-21h

Hölgykoszorú - havonta egyszer, szombaton 18-21.30h

Imakör – minden hónap első és harmadik péntekjén 17-18.30h

Bibliakör – havonta egyszer csütörtökön 17-18.30h

Szeniorok Klubja - havonta egyszer csütörtökön 14-17h

Katakomba klub – kötetlen együttlét vendégmunkások, hosszabb- rövidebb ideig Münchenben tartózkodók és egyedülállók számára - havonta egyszer, szombaton 18-21.30h

Német-, angol-, computer tanfolyamok

Magyar Intézet – magyar tudományos és kulturális intézmény

Landshuter Straße 4, 93047 Regensburg, Tel.: 0941 / 943 54 40, www.ungarisches-institut.de

Előadások havonta egyszer pénteken 19.30-21.30h az MMKM nagytermében

Müncheni Magyar nyelvű Evangélikus-Református Egyházközség

Istentiszteletek, Szeniorkör, Bibliaóra, www.reformatus-muenchen.de,

Pf. 200216, 85510 Ottobrunn, Tel.: 089-6011335

További magyar nyelvű játszócsoportok Münchenben és környékén:

S.O.S. Familienzentrum, Berg am Laim, Michaelistr.9

csütörtök 15-18h (nyitott csoport), péntek 16-18h (zárt csoport)

info: www.sos-kinderdorf.de/das_familienzentrum_bergamlaim.html

Erding Zentrum der Familie/ Grünemarkt Schule 1 ovis és 2 kisiskolás csoport

Csütörtök ½ 16h-tól, Vez.: Vadász Marcsi Tel: 081-22 47 97 047 vadasz.marcsi@arcor.de

Verantwortlich – Felelős kiadó: Merka János plébános

Szerkesztők: dr. Somorai Márta, Hart István

Közreműködtek: „Haarlady”, Heteyi Viktória, Horváth Bea, Kovács Zsuzsanna, Liß-Csordás Ibolya, Sári Tereza és Dr. Wolf Esther

Grafika: dr. Somorai Márta és Fejérdy Ágnes

Impressum: Ungarischsprachige Katholische Mission – Magyar Katolikus Misszió

D–81925 München, Oberföhringer Straße 40.

Tel.: 089 / 98 26 37 vagy 089 / 98 26 38; **Fax:** 98 54 19; **E-mail:** info@ungarische-mission.de,

<http://www.ungarische-mission.de>

A közölt adatok tájékoztató jellegűek, esetleges hibáért, tévedésekért felelősséget nem vállalunk.